ותקנתא לתקנתא • ומהוך שחיט יכול ליכנס משלם לו שייך לכל כלפרישים": **על** דלים ליה משכנס כו'. ותע"ג דעל לעת כ"ך משכיחן לאוקי מ"מ לא ה"ל לתקן שכונה שכולה שלו • לרבן רבן

ונימא משכחת שחיט שלו משכיר לכיורים: **כולה** שלי ולדבריכם כו'. תקי על גב דקאמר "כולה שלי" לא משכחת שחיט שלו משכיר לכיורים: **דחשיד** לממונא לא חשיד לשכונתא • גלתה דהייט טעמא משום דשכונה חמורה כדלקמן ביומא (דף פו.) ובשכונות (דף לפ.) שהשולש מזדעזע על לא תעשה ות"ש ח"כ לחמי גזלן פסול לשכונה דלמר שכנגדו נשבע ונוטל וי"ל דגזלן לא פסול לשכונה גלתה מדרבנן ועדות הוא דפסול מלהוריית משום לא תעשה רשע עד וי"מ משם ה"ר יהודה חסיד הא דחשיד לממונא כשר לשכונה משום דשמא ע"י שכונה יפרום מגזל לכל גזלן ולחי כמו שממון חיכו פורם ה"ם משכונה ולא קשה מהכוא דרשי לתסדידו ביה לר' יוחנן (ב) מייתיינן לחמי פסול דבשלך חרי דלכל לריך לשלם ומהשתר יפרוש על ידי שכונה דמה שהוא משלם על ידי עדים לין זה השכה מעלית דעל כרחו משלם והייט טעמא דכופר בפקדון פסול לעדות:

דהויא שעמת דלימיה בביתיה • ל"ג דלשכנע דלי ליכל מהאי דנשבע לשקר במלוה נמי פסול וכן משמע בהגוזל קמא (ב"ק דף קז:) דמייתי בלא שכונה: **בלא** דמי משמע להו • ות"ח חיפוך ליה מלא מגזל ות"ל לעבור עליו בשני לאוין ות"ח והא כי יסיב דמי נמי חמסן הוא כדמוכח שלהי הכונס (שם דף סב: ושם) וחמסן פסול לעדות כדלקמיך לא משכח ידך עשה רשע להיות עד חמס והפסול לעדות פסול לשכונה דכל שכיחו דחשיב בפסולי עדות בפרק זה בורר (סנהדרין דף כה: ושם) פוסל להו לשכונה בפרק כל הנשבעין (שכונות דף מה:) וי"ל דחמסן לא פסול לעדות גלתה מדרבנן מדחמי בפרק זה בורר הוסיפו עליהם החמסנין ולא פריך חמסן לוורייתא הוא כדפריך לגזלן וחמסן דקאמר גלתה לא יסיב דמי ושלהי הגוזל (ב"ק דף קיט.) למייתי קרא דחמסן בני יהודה יכולה לפי לי יסיב דמי לחמסנא בעלמא הוא ות"ע דהוסיפו עליהם החמסנין לפסול לעדות וה"ה פסולה לשכונה הייט חמסן אחוך מיד ליך בידיעת הבעלים אבל כהא לא חשיב גלתה מעלים ממטונו ואמר שחמכרו ו לא פסול: **תחמוד** לאינשי = *בלא דמי משמע להו ואלא

לרבינו חננאל

שבדינן • ש"מ דאפילו היכא דלימא דדרא דמסונא ביניייהו היה לך בידי תפרעתיך *) מחייב רב נחמן שכונת היסתי הוא דאמר רב יהודה סתם רועה פסול ברועה בחמות שלו משום דמרועה אותן בשורות בני אדם אבל רועה בחמות אחרים חוקה אין אדם הנמנה ולא לויואע"ג דאמר ר' זירא אי איתא לדר' חייא קשייתא לית לן למימר דרחאי לגמרי דהא אשכחן כי האי גוונא בהחלת פ' המריר את אשתו שאמרו ואם איתא לדרב הונא אשה רב דאמר יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניזונת ואיני עושה וכו' שמעתין הדבורים בם שרתאה • וכבר מצינו בס' שני דייני גוילות וחילי כרב הונא אמר רב דאמר יכולה אשה שתאמר איני ניזונת ואיני עושה שמעינן מיניה דכי האי גוונא אינה נזהת הילכך הלכתא כר' חייא בקייתא: פיסקא זה ישבע שואן לו בה פורעת מחציה וכו' • אוקימנא באשר כולה שלי ולדבריכם דלא יהביתו לי כולה שכונה שיש לי בה ואין לי בה פחות מחציה • אמר ר' יוחנן שכונה ו תקנת חכמים היא שלא יהא כל אחד תופס בטלית חבירו ואומר שלי הוא • ואמקי' לא אמרי' מנו דחשיד אממונא חשיד נמי אשכועתא והאי דאמר חכופר בפקדון פסול לעדות שנינן בראיכתא סהדי דהדיא שעתא דכפר בה בב"ד חזה נקים ליה **) אי חזה ידע היכא איתיה ברשותיה' הא דאמר רב הונא משביעין אותו שכונה שאינה ברשותו בחלת פ' המפקיד •

*) ור"ל דלמי נמחון אין לך בידי ב"ב מיי סיסם וכ"ק דלא נמחן כשכונה מ'.

**) עלה דל"ל מוס מקום ליה בידיה אי מוס יש ועו'.

מהדיר

רבינו חננאל

שבדינן • ש"מ דאפילו היכא דלימא דדרא דמסונא ביניייהו היה לך בידי תפרעתיך *) מחייב רב נחמן שכונת היסתי הוא דאמר רב יהודה סתם רועה פסול ברועה בחמות שלו משום דמרועה אותן בשורות בני אדם אבל רועה בחמות אחרים חוקה אין אדם הנמנה ולא לויואע"ג דאמר ר' זירא אי איתא לדר' חייא קשייתא לית לן למימר דרחאי לגמרי דהא אשכחן כי האי גוונא בהחלת פ' המריר את אשתו שאמרו ואם איתא לדרב הונא אשה רב דאמר יכולה אשה שתאמר לבעלה איני ניזונת ואיני עושה שמעינן מיניה דכי האי גוונא אינה נזהת הילכך הלכתא כר' חייא בקייתא: פיסקא זה ישבע שואן לו בה פורעת מחציה וכו' • אוקימנא באשר כולה שלי ולדבריכם דלא יהביתו לי כולה שכונה שיש לי בה ואין לי בה פחות מחציה • אמר ר' יוחנן שכונה ו תקנת חכמים היא שלא יהא כל אחד תופס בטלית חבירו ואומר שלי הוא • ואמקי' לא אמרי' מנו דחשיד אממונא חשיד נמי אשכועתא והאי דאמר חכופר בפקדון פסול לעדות שנינן בראיכתא סהדי דהדיא שעתא דכפר בה בב"ד חזה נקים ליה **) אי חזה ידע היכא איתיה ברשותיה' הא דאמר רב הונא משביעין אותו שכונה שאינה ברשותו בחלת פ' המפקיד •

*) ור"ל דלמי נמחון אין לך בידי ב"ב מיי סיסם וכ"ק דלא נמחן כשכונה מ'.

**) עלה דל"ל מוס מקום ליה בידיה אי מוס יש ועו'.

*ותקנתא לתקנתא לא עבדינן ותיפוק ליה דהוה ליה רועה *ואמר רב יהודה סתם רועה פסול לא קשיא הא דידיה הא דעלמא דאי לא תימא הכי אנן חיותא לרועה היכי מסרינן והא כתיב °לפני עור לא תתן מכשול אלא *חזקה-אין אדם חוטא ולא לו: זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה [וכו'] : על דאית ליה משתבע או על דלית ליה משתבע? אמר רב הונא דאמר "שבועה שיש לי בה ואין לי בה פחות מחציה" ונימא "שבועה שלי זומי יהבינן ליה כולה, ונימא "שבועה שחציה שלי מרע ליה לדיבוריה, השתא נמי מרע ליה לדיבוריה? דאמר "כולה שלי ולדבריכם שבועה שיש לי בה ואין לי בה פחות מחציה, וכי מאחר שזה תפוס ועומד וזה תפוס ועומד שבועה זו למה? *אמר ר' יוחנן שבועה זו תקנת חכמים היא שלא יהא כל אחד ואחד הולך ותוקף בטליתו של חבירו ואומר שלי הוא ונימא מינו דחשיד אממונא חשיד נמי אשבועתא? לא אמרינן מינו דחשיד אממונא חשיד אשבועתא דאי לא תימא הכי האי דאמר רחמנא מרוה מקצת המענה ישבע נימא מינו דחשיד אממונא חשיד אשבועתא, אלא משתמטי קא משתמטי ליה *כדרבה, תדע *דאמר רב אידי בר אבין אמר רב חסדא הכופר במקום כשר לעדות, בפקדון פסול לעדות, אלא הא *דתני רמי בר חמא ארבעה שומרין צריכין בפירה במקצת והודאה במקצת, שומר חנם והשואל נושא שכר והשוכר, נימא מינו דחשיד אממונא חשיד אשבועתא, אלא משתמטי קא משתמטי ליה, א"נ משכחנא ליה באגם ומייתינא ליה, או הכי הכופר בפקדון אמאי פסול לעדות נימא אשתמוטי קא משתמטי סבר עד דמחשנא ומשכחנא ליה? כי אמרינן הכופר בפקדון פסול לעדות כגון דאתו סהדי ואסהידו ביה דההיא שעתא איתיה לפקדון בביתיה והוה ידע אי דהוה נקיט ליה בידיה אלא הא *דאמר רב הונא משביעין אותו שבועה שאינה ברשותו, נימא מינו דחשיד אממונא חשיד אשבועתא, אלא משום דנמי מורה ואמר דמי קא יהבנא ליה אמר ליה רב אחא מדיפתי לרבינא והא קא עבר על לאו דלא תחמוד? לא אמר ליה בלא תחמוד לאינשי = *בלא דמי משמע להו ואלא

תורה אור

[שכונות מפ' מי]
[סנהדרין כב:]
[קידושין סג: שכונות מב: ערכין כג:]
[לקמן נה:]
[ע' סופרים סנהדרין כה: ד"ס מעיקרא]

*אפשר דהוא גופיה דמשכחת לה בשכונה דלקמן ונעשה הוא אחד מהדברים שבשכונה ועיין לקמן דף מ"ב

[נעיל ג:]

[נעיל ד: ב"ק קה: שכונות מה:]

[לקמן נה: ב"ק קי:]

[ע' תוס' ד"ה הכי"ח]

מכשיון

ממס לה לתחמוטי עביד: בפקדון פסול לעדות • דמי תחמוטי ליכא דהי לה ליכן להוציא ובעין הוא ותם יקבל שבועה ויפטר: לעולם מיגו דחשיד לממונא • דהכוא דאמר" לא היו דברים מעולם-כופר בפקדון הוא וליכא למימר" משכחת: תקיד נמי לשכונה דיוקא דכשלמא שכונה שומרין דהוא דקטעין נהמנה דמייתי לחמנא שכונה ליכא למימר לא תעשה דמיכרכה ומייב לשלם תוכסה וכלכל עד דהוי לי זוזי ופרעינא ליה אלא הכיא דכפירה הא ודאי "כופר בפקדון" הוא ומשקר וליכי משכיעין ליה עלה: **הגהות הב"ח** (ג) תוס' ד"ה דחשיד וכו' דלכל מיניהו ממלי פסול:

משכיעין